LEGE Nr. 361/2022 din 16 decembrie 2022
privind protecţia avertizorilor în interes public

Text în vigoare începând cu data de 31 martie 2023

Text actualizat în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 28 martie 2023.

Act de bază

#B: *Legea nr. 361/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1218 din 19 decembrie 2022*

Acte modificatoare

#M1: *Legea nr. 67/2023*

*Modificările şi completările efectuate prin actul modificator sunt scrise cu font italic. În faţa fiecărei modificări sau completări este indicat actul normativ care a efectuat modificarea sau completarea respectivă, în forma **#M1**.*

#B

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziţii generale

ART. 1

Domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege constituie cadrul general în materia protecţiei persoanelor care raportează încălcări ale legii, care s-au produs sau care sunt susceptibile să se producă, în cadrul autorităţilor, instituţiilor publice, altor persoane juridice de drept public, precum şi în cadrul persoanelor juridice de drept privat.

(2) Prezenta lege reglementează procedura de primire, de examinare şi soluţionare a raportărilor, drepturile şi obligaţiile persoanelor care efectuează raportări sau divulgă public informaţii privind încălcări ale legii, măsurile de protecţie a acestora, obligaţiile autorităţilor, instituţiilor publice, altor persoane juridice de drept public, precum şi persoanelor juridice de drept privat, drepturile persoanelor vizate, precum şi atribuţiile autorităţilor competente.

(3) Normele speciale privind raportarea încălcărilor legii cuprinse în actele normative prevăzute în anexa nr. 1 se aplică în continuare. Dispoziţiile prezentei legi se aplică în situaţiile în care reglementările din actele normative enumerate în anexa nr. 1 nu conţin norme speciale cu caracter obligatoriu privind raportarea încălcărilor legii.

(4) Prezenta lege nu se aplică raportărilor privind încălcări ale normelor în materie de achiziţii publice în domeniile apărării şi securităţii naţionale, în cazul în care acestea intră sub incidenţa art. 346 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene.

(5) Prezenta lege nu aduce atingere dispoziţiilor privind:

a) protecţia informaţiilor clasificate;

b) secretul profesional al avocatului;

c) confidenţialitatea informaţiilor medicale;

d) caracterul secret al deliberărilor judiciare;

e) normele de procedură penală.

(6) Prezenta lege nu aduce atingere dreptului lucrătorilor de a se consulta cu reprezentanţii acestora sau cu sindicatele şi nici normelor privind protecţia împotriva oricărei măsuri prejudiciabile, determinate de astfel de consultări.

(7) Prezenta lege nu aduce atingere normelor privind autonomia partenerilor sociali şi dreptul acestora de a încheia contracte sau acorduri colective.

ART. 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică persoanelor care efectuează raportări şi care au obţinut informaţiile referitoare la încălcări ale legii, într-un context profesional. În categoria acestor persoane intră, cel puţin, următoarele:

a) lucrătorii;

b) persoanele care desfăşoară o activitate independentă, în înţelesul art. 49 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;

c) acţionarii şi persoanele care fac parte din organul de administrare, de conducere sau de supraveghere al unei întreprinderi, inclusiv membrii neexecutivi ai consiliului de administraţie, precum şi voluntarii şi stagiarii remuneraţi sau neremuneraţi;

d) orice persoană care lucrează sub supravegherea şi conducerea persoanei fizice sau juridice cu care s-a încheiat contractul, a subcontractanţilor şi a furnizorilor acesteia.

(2) Prezenta lege se aplică şi persoanelor ale căror raporturi de muncă nu au început încă şi care efectuează raportări prin intermediul canalelor de raportare interne sau externe sau divulgă public informaţii privind încălcări ale legii obţinute în timpul procesului de recrutare sau altor negocieri precontractuale sau în cazul în care raportul de muncă sau raportul de serviciu a încetat.

(3) Prezenta lege se aplică, de asemenea, persoanelor care raportează sau dezvăluie public informaţii privind încălcări ale legii în mod anonim.

ART. 3

Termeni şi expresii

În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. încălcări ale legii - fapte care constau într-o acţiune sau inacţiune care constituie nerespectări ale dispoziţiilor legale, care privesc domenii cum ar fi: achiziţiile publice; serviciile, produsele şi pieţele financiare, precum şi prevenirea spălării banilor şi a finanţării terorismului; siguranţa şi conformitatea produselor; siguranţa transportului; protecţia mediului; protecţia radiologică şi siguranţa nucleară; siguranţa alimentelor şi a hranei pentru animale, sănătatea şi bunăstarea animalelor; sănătatea publică; protecţia consumatorilor; protecţia vieţii private şi a datelor cu caracter personal şi a securităţii reţelelor şi sistemelor informatice, prevăzute în anexa nr. 2, încălcări care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, astfel cum sunt menţionate la art. 325 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene şi cum sunt detaliate în măsurile relevante ale Uniunii Europene; încălcări referitoare la piaţa internă, menţionate la art. 26 alin. (2) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, inclusiv încălcări ale normelor Uniunii Europene în materie de concurenţă şi de ajutoare de stat, precum şi încălcări referitoare la piaţa internă în ceea ce priveşte actele care încalcă normele privind impozitarea societăţilor sau mecanismele al căror scop este obţinerea unui avantaj fiscal ce contravine obiectului sau scopului dreptului aplicabil în materie de impozitare a societăţilor, ce reprezintă abateri disciplinare, contravenţii sau infracţiuni, sau care contravin obiectului sau scopului legii;

2. informaţii referitoare la încălcări ale legii - informaţii, inclusiv suspiciuni rezonabile, cu privire la încălcări efective sau potenţiale ale legii, care s-au produs sau care sunt susceptibile să se producă în cadrul autorităţilor, instituţiilor publice sau în cadrul altor persoane juridice de drept public, precum şi în cadrul persoanelor juridice de drept privat, în care lucrează sau a lucrat avertizorul în interes public sau cu care acesta este sau a fost în contact prin intermediul activităţii sale, precum şi informaţiile cu privire la încercări de a ascunde astfel de încălcări;

3. raportare - comunicarea orală sau scrisă de informaţii, potrivit modalităţilor prevăzute la art. 5 alin. (4), cu privire la orice faptă care reprezintă o încălcare a legii;

4. raportare internă - comunicarea orală sau scrisă de informaţii referitoare la încălcări ale legii din cadrul unei autorităţi, instituţii publice, persoane juridice de drept public, precum şi din cadrul persoanelor juridice de drept privat. Raportarea internă se realizează prin mijloacele puse la dispoziţie de autorităţile, instituţiile publice, persoanele juridice de drept public, precum şi de persoanele juridice de drept privat pentru efectuarea de raportări privind încălcări ale legii, acestea constituind canalele interne de raportare;

5. raportare externă - comunicarea orală sau scrisă de informaţii referitoare la încălcări ale legii realizată prin canalele externe de raportare reprezentate de autorităţile prevăzute la pct. 15;

6. divulgare publică - punerea la dispoziţie, în orice mod, în spaţiul public a informaţiilor referitoare la încălcări ale legii;

7. avertizor în interes public - persoana fizică care efectuează o raportare sau divulgă public informaţii referitoare la încălcări ale legii, obţinute în context profesional;

8. facilitator - persoana fizică ce asistă avertizorul în interes public în procesul de raportare într-un context profesional şi a cărui asistenţă trebuie să fie confidenţială;

9. context profesional - activităţi profesionale, actuale sau anterioare, de orice natură, remunerate sau nu, desfăşurate în cadrul autorităţilor, instituţiilor publice, altor persoane juridice de drept public, precum şi în cadrul persoanelor juridice de drept privat, în baza cărora persoanele pot obţine informaţii referitoare la încălcări ale legii şi pot suferi represalii în caz de raportare a acestora;

10. lucrător - persoana fizică ce se află într-un raport de muncă sau raport de serviciu, în temeiul dispoziţiilor de drept comun sau speciale în materie, şi prestează muncă în schimbul unei remuneraţii;

11. persoană vizată prin raportare - persoana fizică sau juridică menţionată în raportare sau în divulgarea publică drept persoana căreia i se atribuie încălcarea legii sau cu care persoana respectivă este asociată;

12. represalii - orice acţiune sau omisiune, directă sau indirectă, apărută într-un context profesional, care este determinată de raportarea internă sau externă ori de divulgarea publică şi care provoacă sau poate provoca prejudicii avertizorului în interes public;

13. acţiuni subsecvente - orice acţiune întreprinsă de către destinatarul unei raportări interne sau de către autoritatea competentă în vederea soluţionării raportării şi, acolo unde este cazul, a remedierii încălcării raportate;

14. informarea - transmiterea către avertizorul în interes public a unor informaţii referitoare la acţiunile subsecvente şi la motivele unor astfel de acţiuni;

15. autoritate competentă să primească raportări privind încălcări ale legii reprezintă:

a) autorităţile şi instituţiile publice care, potrivit dispoziţiilor legale speciale, primesc şi soluţionează raportări referitoare la încălcări ale legii, în domeniul lor de competenţă;

b) Agenţia Naţională de Integritate, denumită în continuare Agenţia;

c) alte autorităţi şi instituţii publice cărora Agenţia le transmite raportările spre competentă soluţionare;

16. persoana desemnată - responsabilul cu atribuţiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. c), numit la nivelul autorităţii, instituţiei publice sau în cadrul persoanelor juridice de drept privat, precum şi în cadrul altor persoane juridice de drept public. În funcţie de numărul de angajaţi, atribuţiile pot fi exercitate de către o persoană, un compartiment sau pot fi externalizate către un terţ, denumit în continuare terţ desemnat.

ART. 4

Principii generale

Principiile care guvernează protecţia raportărilor privind încălcări ale legii sunt următoarele:

a) principiul legalităţii, potrivit căruia autorităţile, instituţiile publice, alte persoane juridice de drept public, precum şi persoanele juridice de drept privat au obligaţia de a respecta drepturile şi libertăţile fundamentale, prin asigurarea respectării depline, printre altele, a libertăţii de exprimare şi de informare, a dreptului la protecţia datelor cu caracter personal, a libertăţii de a desfăşura o activitate comercială, a dreptului la un nivel ridicat de protecţie a consumatorilor, a dreptului la un nivel ridicat de protecţie a sănătăţii umane, a dreptului la un nivel ridicat de protecţie a mediului, a dreptului la o cale de atac eficientă şi a dreptului la apărare;

b) principiul responsabilităţii, potrivit căruia avertizorul în interes public are obligaţia de a prezenta date sau informaţii cu privire la faptele raportate;

c) principiul imparţialităţii, potrivit căruia examinarea şi soluţionarea raportărilor se fac fără subiectivism, indiferent de convingerile şi interesele persoanelor responsabile de soluţionarea acestora;

d) principiul bunei administrări, potrivit căruia autorităţile şi instituţiile publice, alte persoane juridice de drept public sunt datoare să îşi desfăşoare activitatea în realizarea interesului general, cu un grad ridicat de profesionalism, în condiţii de eficienţă şi eficacitate a folosirii resurselor;

e) principiul echilibrului, potrivit căruia nicio persoană nu se poate prevala de prevederile prezentei legi pentru a diminua sancţiunea administrativă sau disciplinară pentru o faptă a sa mai gravă care nu are legătură cu raportarea;

f) principiul bunei-credinţe, potrivit căruia este ocrotită persoana care a avut motive întemeiate să creadă că informaţiile referitoare la încălcările raportate erau adevărate la momentul raportării şi că respectivele informaţii intrau în domeniul de aplicare al prezentei legi.

CAPITOLUL II

Modalităţi de raportare şi dispoziţii comune aplicabile raportărilor privind încălcări ale legii

ART. 5

Modalităţi de raportare

(1) În temeiul prezentei legi, modalităţile de raportare sunt următoarele:

a) raportarea internă;

b) raportarea externă.

(2) Raportarea privind încălcări ale legii se efectuează, în principal, prin intermediul canalelor interne de raportare existente. Avertizorul în interes public care efectuează o raportare privind încălcări ale legii poate alege, însă, între canalul intern de raportare şi canalul extern de raportare. La alegerea canalului de raportare avertizorul în interes public poate lua în considerare aspecte precum:

a) existenţa riscului de represalii, în cazul raportării prin canalele interne;

b) imposibilitatea remedierii încălcării în mod eficace prin intermediul canalelor interne de raportare.

(3) În lipsa canalelor interne de raportare în cazul persoanelor juridice de drept privat cu mai puţin de 50 de lucrători, altele decât cele prevăzute la art. 9 alin. (4), avertizorul în interes public care efectuează o raportare privind încălcări ale legii utilizează canalul extern.

(4) Raportarea se face în scris, pe suport hârtie sau în format electronic, prin comunicare la liniile telefonice sau prin alte sisteme de mesagerie vocală, sau prin întâlnire faţă în faţă, la cererea avertizorului în interes public.

ART. 6

Conţinutul raportărilor

(1) Raportarea cuprinde, cel puţin, următoarele: numele şi prenumele, datele de contact ale avertizorului în interes public, contextul profesional în care au fost obţinute informaţiile, persoana vizată, dacă este cunoscută, descrierea faptei susceptibile să constituie încălcare a legii în cadrul unei autorităţi, instituţii publice, oricărei alte persoane juridice de drept public, precum şi în cadrul persoanei juridice de drept privat, precum şi, după caz, probele în susţinerea raportării, data şi semnătura, după caz.

#M1

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), raportarea care nu cuprinde numele, prenumele, datele de contact sau semnătura avertizorului în interes public se examinează şi se soluţionează în măsura în care conţine indicii referitoare la încălcări ale legii.

#B

ART. 7

Evidenţa raportărilor

(1) Raportările se înscriu într-un registru, care cuprinde data primirii raportării, numele şi prenumele, datele de contact ale avertizorului în interes public, obiectul raportării şi modalitatea de soluţionare. Autorităţile, instituţiile publice, alte persoane juridice de drept public, precum şi persoanele juridice de drept privat şi autorităţile competente prevăzute la art. 3 pct. 15, prin persoana sau compartimentul desemnat potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) lit. c) au obligaţia de a păstra evidenţa raportărilor în registru. Registrul se ţine în format electronic. Autorităţile, instituţiile publice, alte persoane juridice de drept public, precum şi persoanele juridice de drept privat cu cel puţin 50 de angajaţi, precum şi autorităţi competente potrivit prevederilor art. 3 pct.

15, prin persoana sau compartimentul desemnat, au obligaţia de a menţine statistici cu privire la raportările care privesc încălcări ale legii.

(2) Autorităţile, instituţiile publice, alte persoane juridice de drept public, precum şi persoanele juridice de drept privat păstrează evidenţa tuturor raportărilor primite cu respectarea cerinţelor privind confidenţialitatea. Raportările se păstrează 5 ani. După expirarea perioadei de păstrare de 5 ani, acestea se distrug, indiferent de suportul pe care sunt păstrate.

(3) În cazul în care pentru raportare se utilizează o linie telefonică sau un alt sistem de mesagerie vocală, persoana desemnată are obligaţia de a documenta raportarea în unul dintre următoarele moduri:

a) prin efectuarea unei înregistrări a conversaţiei într-o formă durabilă şi accesibilă, sub rezerva consimţământului avertizorului în interes public;

b) printr-o transcriere completă şi exactă a conversaţiei.

(4) În cazul în care pentru raportare se utilizează o linie telefonică sau un alt sistem de mesagerie vocală în care conversaţiile nu pot fi înregistrate, persoana desemnată are obligaţia de a întocmi un proces-verbal de transcriere completă şi exactă a conversaţiei. Persoanele desemnate oferă avertizorului în interes public posibilitatea de a verifica, de a rectifica şi de a-şi exprima acordul cu privire la procesul-verbal al conversaţiei, prin semnarea acestuia.

(5) În cazul în care avertizorul în interes public solicită ca raportarea să aibă loc în prezenţa persoanei desemnate, aceasta are obligaţia de a întocmi un proces-verbal de consemnare, într-o formă durabilă şi accesibilă, sub rezerva consimţământului avertizorului în interes public. Persoana desemnată oferă avertizorului în interes public posibilitatea de a verifica, de a rectifica şi de a-şi exprima acordul cu privire la procesul-verbal al conversaţiei, prin semnarea acestuia.

(6) În cazul în care avertizorul în interes public nu îşi exprimă consimţământul pentru transcrierea sau înregistrarea conversaţiei, acesta este îndrumat să raporteze în scris, pe suport hârtie, persoanei desemnate, sau în format electronic, la o adresă de poştă electronică dedicată.

(7) Termenul prevăzut la alin. (2) se aplică şi în cazul transcrierii prevăzute la alin. (3) lit. b) şi al proceselor-verbale prevăzute la alin. (4) şi (5).

ART. 8

Obligaţia de a păstra confidenţialitatea

(1) Persoana desemnată să soluţioneze raportarea are obligaţia de a nu dezvălui identitatea avertizorului în interes public şi nici informaţiile care ar permite identificarea directă sau indirectă a acestuia, cu excepţia situaţiei în care are consimţământul expres al acestuia.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), identitatea avertizorului în interes public şi orice altă informaţie prevăzută la alin. (1) pot fi divulgate numai în cazul în care acest lucru este o obligaţie impusă de lege, cu respectarea condiţiilor şi a limitelor prevăzute de aceasta.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), avertizorul în interes public este informat anterior, în scris, cu privire la divulgarea identităţii şi a motivelor divulgării datelor confidenţiale în cauză. Obligaţia nu există în cazul în care informarea ar periclita investigaţiile sau procedurile judiciare.

(4) Informaţiile din cuprinsul raportărilor care constituie secrete comerciale nu pot fi utilizate sau divulgate în alte scopuri decât cele necesare soluţionării raportării.

(5) Obligaţia de a păstra confidenţialitatea nu există în cazul în care avertizorul în interes public a dezvăluit în mod intenţionat identitatea sa în contextul unei divulgări publice.

(6) Obligaţia de a păstra confidenţialitatea se menţine şi în cazul în care raportarea ajunge din eroare la o altă persoană din cadrul autorităţii, instituţiei publice, oricărei alte persoane juridice de drept public, precum şi din cadrul persoanelor juridice de drept privat alta decât persoana desemnată. În acest caz, raportarea este înaintată, de îndată, persoanei desemnate.

CAPITOLUL III

Raportarea prin canale interne de raportare

ART. 9

Obligaţia de a institui canale interne de raportare

(1) Autorităţile, instituţiile publice, alte persoane juridice de drept public, indiferent de numărul de angajaţi, precum şi persoanele juridice de drept privat care au cel puţin 50 de angajaţi au obligaţia de a identifica sau institui canale interne de raportare şi de a stabili proceduri de raportare internă şi pentru efectuarea de acţiuni subsecvente. Terţul desemnat are obligaţia de a aplica procedura privind raportarea prevăzută la art. 10 alin. (1).

(2) Obligaţia de identificare sau de instituire a canalelor interne de raportare, de stabilire a procedurilor de raportare internă şi de efectuare de acţiuni subsecvente stabilite de către autorităţile şi instituţiile publice se aplică şi structurilor fără personalitate juridică ale acestora, care au cel puţin 50 de angajaţi.

(3) Unităţile administrativ-teritoriale cu mai puţin de 10.000 de locuitori sau cu mai puţin de 50 de lucrători se pot grupa şi pot utiliza sau partaja resurse în ceea ce priveşte primirea raportărilor referitoare la încălcări ale legii şi în ceea ce priveşte acţiunile subsecvente.

(4) Persoanele juridice de drept privat care au între 50 şi 249 de angajaţi se pot grupa şi pot utiliza sau partaja resurse în ceea ce priveşte primirea raportărilor referitoare la încălcări ale legii şi în ceea ce priveşte acţiunile subsecvente.

(5) Prevederile alin. (3) şi (4) nu aduc atingere obligaţiei de a păstra confidenţialitatea, de a informa avertizorul în interes public şi de a soluţiona raportarea.

(6) Persoanele juridice de drept privat care intră în domeniul de aplicare al actelor normative prevăzute în anexa nr. 3 instituie sau menţin canale interne de raportare şi proceduri pentru raportarea internă şi pentru întreprinderea unor acţiuni subsecvente, indiferent de numărul de angajaţi.

ART. 10

Procedura privind raportarea internă

(1) Procedurile de raportare internă şi de efectuare de acţiuni subsecvente trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) conceperea, instituirea şi gestionarea modalităţii de primire a raportărilor astfel încât să fie protejată confidenţialitatea identităţii avertizorului în interes public şi a oricărei părţi terţe menţionate în raportare şi să se împiedice accesul la raportare al personalului neautorizat;

b) obligaţia de a transmite avertizorului în interes public confirmarea primirii raportării, în termen de cel mult 7 zile calendaristice de la primirea acesteia;

c) desemnarea unei persoane, a unui compartiment sau a unui terţ, cu atribuţii în ceea ce priveşte primirea, înregistrarea, examinarea, efectuarea de acţiuni subsecvente şi soluţionarea raportărilor, care să acţioneze cu imparţialitate şi care să fie independent în exercitarea acestor atribuţii;

d) efectuarea cu diligenţă a acţiunilor subsecvente de către persoana desemnată;

e) obligaţia de informare a avertizorului în interes public cu privire la stadiul acţiunilor subsecvente, în termen de cel mult 3 luni de la data confirmării de primire sau, în cazul în care nu i s-a confirmat primirea raportării, de la expirarea termenului de 7 zile prevăzut la lit. b), precum şi, ulterior, ori de câte ori sunt înregistrate evoluţii în desfăşurarea acţiunilor subsecvente, cu excepţia cazului în care informarea ar putea periclita desfăşurarea acestora;

f) obligaţia de informare a conducătorilor autorităţilor, instituţiilor publice, altor persoane juridice de drept public, precum şi persoanelor juridice de drept privat, cu privire la modalitatea de soluţionare a raportării;

g) obligaţia de a furniza informaţii clare şi uşor accesibile privind procedurile de raportare externă către autorităţile competente şi, după caz, către instituţiile, organele, oficiile sau agenţiile Uniunii Europene;

h) obligaţia de informare a avertizorului în interes public cu privire la modalitatea de soluţionare a raportării.

(2) Persoana desemnată, precum şi mijloacele de raportare trebuie aduse la cunoştinţa fiecărui angajat, prin afişare pe pagina de internet a instituţiei şi prin afişare la sediu, într-un loc vizibil şi accesibil. Angajatorul trebuie să se asigure că, în orice moment, cel puţin un mijloc de raportare este accesibil.

ART. 11

Clasarea raportării interne

(1) Raportarea se clasează atunci când:

a) nu conţine elementele prevăzute la art. 6, altele decât datele de identificare a avertizorului în interes public, iar persoana desemnată a solicitat completarea acesteia în termen de 15 zile, fără ca această obligaţie să fie îndeplinită;

b) raportarea este transmisă anonim şi nu conţine suficiente informaţii referitoare la încălcări ale legii, care să permită analizarea şi soluţionarea raportării, iar persoana desemnată a solicitat completarea acesteia în termen de 15 zile, fără ca această obligaţie să fie îndeplinită.

(2) În situaţia prevăzută la alin. (1) lit. a), soluţia de clasare se comunică avertizorului în interes public, cu indicarea temeiului legal.

(3) În cazul în care o persoană face mai multe raportări cu acelaşi obiect, acestea se conexează, avertizorul în interes public urmând să primească o singură informare. Dacă după trimiterea acesteia se primeşte o nouă raportare cu acelaşi obiect, fără a prezenta informaţii suplimentare care să justifice o acţiune subsecventă diferită, aceasta se clasează.

(4) Persoana desemnată în conformitate cu art. 10 alin. (1) lit. c) poate decide încheierea procedurii dacă după examinarea raportării se constată că este o încălcare în mod clar minoră şi nu necesită acţiuni subsecvente suplimentare, altele decât închiderea procedurii. Această prevedere nu aduce atingere obligaţiei de a păstra confidenţialitatea, de a informa avertizorul în interes public şi nu aduce atingere nici altor obligaţii sau altor proceduri aplicabile de remediere a încălcării raportate.

(5) Soluţia de clasare se comunică avertizorului în interes public, cu indicarea temeiului legal.

CAPITOLUL IV

Raportarea prin canale externe de raportare

ART. 12

Autorităţile competente

(1) Canalele externe de raportare sunt reprezentate de autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15.

(2) În situaţia în care, potrivit legilor speciale, competenţa de a primi şi efectua acţiuni subsecvente revine autorităţilor prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. a), raportările primite de Agenţie se redirecţionează, de îndată, către acestea, cu păstrarea garanţiilor privind confidenţialitatea şi integritatea. Autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. a) au obligaţia de a redirecţiona către Agenţie, de îndată, raportarea care este de competenţa acesteia.

(3) Agenţia are obligaţia de a redirecţiona, de îndată, raportarea în vederea soluţionării şi către autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. c), după caz, atunci când nu are competenţa de a examina şi de a efectua acţiuni subsecvente. Redirecţionarea se realizează cu păstrarea garanţiilor privind confidenţialitatea şi integritatea.

(4) Autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. c) au obligaţia de a redirecţiona către Agenţie, de îndată, raportarea greşit îndreptată. Agenţia va redirecţiona raportarea, în funcţie de obiectul acesteia, potrivit alin. (3), urmând ca avertizorul în interes public să fie înştiinţat despre aceasta. Redirecţionarea se realizează cu păstrarea garanţiilor privind confidenţialitatea şi integritatea.

(5) Autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15 au obligaţia înştiinţării avertizorului în interes public cu privire la redirecţionare, în termen de 3 zile lucrătoare de la aceasta.

ART. 13

Drepturi şi obligaţii ale autorităţilor competente

(1) În soluţionarea raportării şi efectuarea de acţiuni subsecvente, Agenţia şi autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. c) au următoarele drepturi:

a) de a solicita documentele deţinute de autorităţile, instituţiile publice, persoanele juridice de drept public şi persoanele juridice de drept privat, indiferent de forma acestora, şi de a primi copii ale acestora;

b) de a solicita informaţii de la autorităţile, instituţiile publice, persoanele juridice de drept public şi persoanele juridice de drept privat, de la avertizorul în interes public, persoana vizată şi orice altă persoană care poate oferi informaţii în vederea soluţionării raportărilor. Solicitarea de informaţii se poate realiza inclusiv prin invitarea la sediul autorităţilor competente.

(2) În soluţionarea raportării şi efectuarea de acţiuni subsecvente, Agenţia şi autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. c) au următoarele obligaţii:

a) primesc, examinează şi răspund la raportări, scop în care desemnează persoane cu aceste atribuţii;

b) efectuează acţiuni subsecvente referitoare la încălcări ale legii;

c) asigură confidenţialitatea raportării;

d) asigură păstrarea raportărilor o perioadă de 5 ani de la momentul înregistrării pentru a permite efectuarea de verificări suplimentare;

e) menţin contactul cu avertizorul în interes public, în vederea solicitării de informaţii suplimentare şi informării, potrivit prevederilor art. 3 pct. 14;

f) informează avertizorul în interes public cu privire la modalitatea de soluţionare a raportării.

(3) Autorităţile prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. a) şi c) au obligaţia de a asigura instruirea persoanelor desemnate să soluţioneze raportările.

(4) Modalităţile efective de aducere la îndeplinire a drepturilor şi obligaţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei şi, după caz, prin acte ale autorităţilor prevăzute la art. 3 pct. 15.

ART. 14

Atribuţiile Agenţiei

În aplicarea prezentei legi, Agenţia îndeplineşte următoarele atribuţii în legătură cu raportările privind încălcări ale legii:

a) soluţionează raportările care intră în competenţa sa;

b) înaintează raportarea către autoritatea competentă să o soluţioneze, în funcţie de obiectul acesteia;

c) transmite în timp util informaţiile conţinute în raportare către instituţiile, organele, oficiile sau agenţiile competente ale Uniunii Europene, după caz, în vederea efectuării de acţiuni subsecvente, potrivit legii;

d) organizează periodic activităţi de informare publică cu privire la procedura de raportare a încălcărilor legii şi la măsurile de protecţie;

e) asigură consilierea, la cerere, angajatorilor în elaborarea şi, după caz, revizuirea procedurilor prevăzute la art. 9 alin. (1);

f) asigură instruirea persoanelor desemnate să soluţioneze raportări;

g) oferă consiliere confidenţială, la cerere, persoanelor care intenţionează să efectueze o raportare cu privire la procedura de raportare, de examinare şi de soluţionare a raportării;

h) formulează propuneri de modificare şi completare a legislaţiei în materie;

i) cooperează cu instituţii şi organizaţii similare din Uniunea Europeană şi din alte ţări şi cu organizaţii neguvernamentale.

ART. 15

Obligaţia de informare

(1) În îndeplinirea atribuţiilor prevăzute de prezenta lege, Agenţia are obligaţia de a publica pe pagina de internet a instituţiei, într-o secţiune separată, uşor de identificat şi de accesat, cel puţin următoarele informaţii:

a) condiţiile pentru a beneficia de protecţie în temeiul prezentei legi;

b) informaţiile de contact pentru efectuarea raportării: adresa poştală şi electronică pentru efectuarea raportării, numerele de telefon, menţiunea privind înregistrarea conversaţiilor telefonice;

c) procedura aplicabilă raportării privind încălcarea legii, inclusiv modul în care Agenţia poate solicita avertizorului în interes public să clarifice informaţiile raportate sau să furnizeze informaţii suplimentare, termenul pentru a informa avertizorul în interes public, precum şi tipul şi conţinutul informării;

d) obligaţia de păstrare a confidenţialităţii cu privire la identitatea avertizorului în interes public;

e) obligaţia de a asigura informarea avertizorilor în interes public cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, potrivit dispoziţiilor din Regulamentul (UE) 2016/679 al

Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecţia datelor) şi din Legea nr. 363/2018 privind protecţia persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autorităţile competente în scopul prevenirii, descoperii, cercetării, urmăririi penale şi combaterii infracţiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative şi de siguranţă, precum şi privind libera circulaţie a acestor date şi dispoziţiilor din Regulamentul (UE) 2018/1.725 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituţiile, organele, oficiile şi agenţiile Uniunii şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 şi a Deciziei nr. 1.247/2002/CE;

f) natura acţiunilor subsecvente care pot fi întreprinse în vederea soluţionării raportărilor;

g) măsurile reparatorii şi modalităţile de asigurare a protecţiei împotriva represaliilor;

h) informaţii privind datele de contact şi intervalul de timp în care persoanele desemnate din cadrul Agenţiei asigură consilierea persoanelor care intenţionează să efectueze o raportare;

i) un model de declaraţie cuprinzând condiţiile în care avertizorul în interes public este protejat de răspunderea pentru încălcarea confidenţialităţii.

(2) Agenţia publică anual, pe pagina de internet a instituţiei, statistici privind numărul de raportări primite, numărul de examinări şi acţiuni subsecvente iniţiate şi informările transmise, precum şi, în cazul în care sunt confirmate, prejudiciul financiar estimat şi sumele recuperate în urma raportărilor.

(3) Obligaţiile prevăzute la alin. (1) revin şi autorităţilor prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. a) şi c).

ART. 16

Persoane responsabile

(1) În vederea soluţionării raportărilor se înfiinţează în cadrul Agenţiei o structură specializată distinctă, organizată potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare al instituţiei.

(2) Agenţia, prin ordin al preşedintelui, desemnează inspectori de integritate cu atribuţii de gestionare a raportărilor referitoare la încălcări ale legii, denumiţi în continuare persoane responsabile.

ART. 17

Procedura raportării externe

(1) După primirea raportării, Agenţia, prin structura de specialitate, are obligaţia înregistrării, confirmând primirea, de îndată, dar nu mai târziu de 7 zile calendaristice de la data primirii, cu excepţia cazului în care avertizorul în interes public a solicitat în mod expres altfel sau atunci când Agenţia consideră, în mod rezonabil, că o confirmare a primirii raportării ar periclita protecţia identităţii avertizorului în interes public.

(2) După înregistrarea raportării, persoana desemnată efectuează o primă examinare a acesteia, în ceea ce priveşte îndeplinirea prevederilor art. 2, art. 5 alin. (3) şi art. 6.

(3) Prevederile art. 10 şi 11 se aplică, în mod corespunzător, şi procedurii raportării externe.

(4) Dacă pe baza informaţiilor conţinute în raportare există indicii privind existenţa unei încălcări a legii, persoana desemnată procedează la examinarea propriu-zisă.

(5) Agenţia are competenţa de a solicita, colecta şi prelucra date şi informaţii cu privire la raportarea înregistrată. De asemenea, Agenţia are dreptul să solicite motivat, autorităţilor, instituţiilor publice, altor persoane juridice de drept public, precum şi persoanelor juridice de drept privat documentele şi informaţiile necesare soluţionării raportării, cu obligaţia păstrării confidenţialităţii. Acestea sunt obligate să răspundă solicitării Agenţiei în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea solicitării.

(6) Agenţia este obligată să informeze avertizorul în interes public, potrivit prevederilor art. 3 pct. 14, într-un termen rezonabil, care să nu depăşească 3 luni sau, în cazuri justificate, 6 luni de la primirea raportării, precum şi ori de câte ori sunt înregistrate evoluţii în desfăşurarea acţiunilor subsecvente, cu excepţia cazului în care informarea ar putea periclita desfăşurarea acestora.

(7) După finalizarea examinării, persoana desemnată întocmeşte un raport care cuprinde următoarele elemente: prezentarea situaţiei care a făcut obiectul raportării, inclusiv descrierea informaţiilor aduse la cunoştinţa Agenţiei prin raportarea înregistrată şi, după caz, prin comunicarea către autorităţile, instituţiile publice, alte persoane juridice de drept public vizate, precum şi către persoanele juridice de drept privat, de concluzii şi recomandări care pot cuprinde referiri la eventuale măsuri de protecţie.

(8) Modalitatea de soluţionare se comunică în termen de 5 zile de la finalizarea examinării către avertizorul în interes public şi persoana vizată.

(9) Prevederile alin. (2) - (8), art. 8 alin. (6) şi art. 14 lit. f) se aplică, în mod corespunzător, tuturor autorităţilor competente prevăzute la art. 3 pct. 15.

(10) Raportările care privesc preşedintele şi vicepreşedintele Agenţiei, precum şi personalul acesteia, se examinează şi se soluţionează în cadrul Consiliului Naţional de Integritate.

ART. 18

Revizuirea procedurilor

(1) Autoritatea competentă să primească raportări are obligaţia de a analiza şi, după caz, de a-şi revizui procedura de primire a raportărilor şi de efectuare a acţiunilor subsecvente, la intervale regulate, dar cel puţin o dată la 3 ani.

(2) La revizuirea acestor proceduri, autoritatea competentă ţine cont de experienţa sa şi de cea a altor autorităţi competente şi îşi adaptează procedurile în consecinţă.

CAPITOLUL V
Divulgări publice

ART. 19

Divulgarea publică

(1) Avertizorul în interes public care divulgă public informaţii privind încălcarea legii beneficiază de protecţie în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiţii:

a) a raportat mai întâi intern şi extern sau direct extern, potrivit cap. III şi IV, însă consideră că nu au fost dispuse măsuri corespunzătoare în termenul prevăzut la art. 17 alin. (6);

b) are motive întemeiate să considere că:

1. încălcarea poate constitui un pericol iminent sau evident pentru interesul public sau riscul unui prejudiciu care nu mai poate fi remediat; sau

2. în cazul raportării externe există un risc de represalii sau o probabilitate redusă ca încălcarea să fie remediată în mod eficace având în vedere circumstanţele specifice ale raportării.

(2) Sesizarea privind încălcarea legii prin divulgare publică se poate adresa presei, organizaţiilor profesionale, sindicale sau patronale, organizaţiilor neguvernamentale, comisiilor parlamentare sau prin punerea la dispoziţie în orice mod în spaţiul public a informaţiilor referitoare la încălcări ale legii.

CAPITOLUL VI
Măsuri de protecţie, măsuri de sprijin şi măsuri reparatorii

ART. 20

Condiţii

(1) Pentru a beneficia de măsurile de protecţie, avertizorul în interes public trebuie să întrunească cumulativ următoarele condiţii:

a) să fie una dintre persoanele care efectuează raportări potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) şi care a obţinut informaţii referitoare la încălcări ale legii într-un context profesional;

b) să fi avut motive întemeiate să creadă că informaţiile referitoare la încălcările raportate erau adevărate la momentul raportării;

c) să fi efectuat o raportare internă, o raportare externă sau o divulgare publică.

(2) Pentru a beneficia de măsurile reparatorii, avertizorul în interes public trebuie să îndeplinească cumulativ condiţiile prevăzute la alin. (1), precum şi condiţia ca represaliile să fie consecinţa raportării efectuate.

(3) Măsurile prevăzute de prezentul capitol se aplică şi:

a) facilitatorilor;

b) persoanelor terţe care au legături cu avertizorul în interes public şi care ar putea să sufere represalii într-un context profesional, cum ar fi colegi sau rude ale acestuia;

c) persoanelor juridice deţinute de către avertizorul în interes public sau pentru care avertizorul în interes public lucrează sau cu care are alte tipuri de legături într-un context profesional;

d) avertizorului în interes public care, în mod anonim, a raportat sau a divulgat public informaţii referitoare la încălcări, dar este ulterior identificat şi suferă represalii;

e) avertizorului în interes public care efectuează raportări către instituţiile, organele, oficiile sau agenţiile competente ale Uniunii Europene.

ART. 21

Exonerarea de răspundere

(1) În vederea protejării împotriva represaliilor, persoanele prevăzute la art. 2 şi art. 20 alin. (3) beneficiază de măsurile prevăzute la alin. (2) - (7).

(2) Avertizorul în interes public care efectuează o raportare sau divulgare publică a unor informaţii privind încălcări ale legii nu încalcă dispoziţiile legale sau clauzele contractuale privind divulgarea de informaţii şi nu răspunde pentru raportarea sau divulgarea publică a unor astfel de informaţii, cu condiţia să fi efectuat o raportare sau divulgare publică în condiţiile prezentei legi şi să fi avut motive întemeiate să creadă că raportarea sau divulgarea a fost necesară pentru dezvăluirea unei încălcări a legii. Dispoziţiile art. 1 alin. (4) şi (5) rămân aplicabile.

(3) Avertizorul în interes public care dobândeşte sau accesează date şi informaţii de care are cunoştinţă în virtutea atribuţiilor de serviciu sau a raporturilor de muncă nu răspunde dacă accesarea sau dobândirea are ca scop raportarea sau dezvăluirea publică a unei încălcări a legii, iar raportarea sau divulgarea publică s-a efectuat în condiţiile prezentei legi.

(4) Răspunderea avertizorilor în interes public pentru acte sau omisiuni care nu au legătură cu raportarea sau divulgarea publică sau care nu sunt necesare pentru dezvăluirea unei încălcări a legii este supusă dispoziţiilor de drept comun.

(5) În cadrul procedurilor judiciare care vizează încălcări precum încălcarea dreptului la imagine, încălcarea drepturilor de autor, încălcarea secretului profesional, încălcarea normelor de protecţie a datelor, divulgarea secretelor comerciale sau acţiunile în despăgubire, nu se poate angaja răspunderea persoanelor prevăzute la art. 2 şi art. 20 alin. (3) ca urmare a raportărilor sau a divulgărilor publice efectuate în condiţiile prezentei legi. Persoanele prevăzute la art. 2 şi art. 20 alin. (3) au dreptul să invoce respectiva raportare sau divulgare publică pentru a urmări închiderea cauzei, cu condiţia să fi avut motive întemeiate să considere că raportarea sau divulgarea publică a fost necesară pentru dezvăluirea unei încălcări a legii, în temeiul prezentei legi.

(6) În cazul în care o persoană raportează sau divulgă public informaţii referitoare la încălcări ale legii în condiţiile prezentei legi şi aceste informaţii includ secrete comerciale, o astfel de raportare sau divulgare publică este considerată legală în condiţiile art. 3 alin. (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 25/2019 privind protecţia know-how-ului şi a informaţiilor de afaceri nedivulgate care constituie secrete comerciale împotriva dobândirii, utilizării şi divulgării ilegale, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative.

(7) Persoanele prevăzute la art. 2 şi art. 20 alin. (3) care au efectuat o raportare sau divulgare publică în condiţiile prezentei legi au dreptul la repararea integrală a prejudiciului suferit ca urmare a raportării sau divulgării publice.

ART. 22

Interdicţia represaliilor

(1) Este interzisă orice formă de represalii împotriva avertizorilor în interes public, ameninţări cu represalii sau tentative de represalii, în special cele care privesc:

a) orice suspendare a contractului individual de muncă ori a raportului de serviciu;

b) concedierea sau eliberarea din funcţia publică;

c) modificarea contractului de muncă sau a raportului de serviciu;

d) reducerea salariului şi schimbarea programului de lucru;

e) retrogradarea sau împiedicarea promovării în muncă sau în funcţia publică şi a dezvoltării profesionale, inclusiv prin evaluări negative ale performanţei profesionale individuale, inclusiv a funcţionarilor publici, sau prin recomandări negative pentru activitatea profesională desfăşurată;

f) aplicarea oricărei alte sancţiuni disciplinare;

g) constrângerea, intimidarea, hărţuirea;

h) discriminarea, crearea unui alt dezavantaj sau supunerea la un tratament inechitabil;

i) refuzul de a transforma un contract de muncă pe o perioadă determinată într-un contract de muncă pe durată nedeterminată, în cazul în care lucrătorul a avut aşteptări legitime că i s-ar oferi un post permanent;

j) refuzul de a reînnoi un contract de muncă pe o perioadă determinată sau încetarea anticipată a unui astfel de contract;

k) cauzarea de prejudicii, inclusiv la adresa reputaţiei persoanei în cauză, în special pe platformele de comunicare socială, sau pierderi financiare, inclusiv sub forma pierderii oportunităţilor de afaceri şi a pierderii de venituri;

l) includerea pe o listă sau într-o bază de date negativă, pe baza unui acord sectorial sau la nivel de industrie, formal sau informal, care poate presupune că persoana în cauză nu îşi va găsi, în viitor, un loc de muncă în respectivul sector sau în respectiva industrie;

m) rezilierea unilaterală extrajudiciară a unui contract pentru bunuri sau servicii, fără a fi îndeplinite condiţiile în acest sens;

n) anularea unei licenţe sau a unui permis;

o) solicitarea de efectuare a unei evaluări psihiatrice sau medicale.

(2) La cererea avertizorului în interes public cercetat disciplinar, în termen de maximum un an de la data raportării, baroul din circumscripţia locului de desfăşurare a activităţii avertizorului în interes public asigură asistenţa judiciară gratuită pe parcursul procedurii disciplinare.

ART. 23

Contestarea măsurilor luate ca represalii

(1) Avertizorul în interes public poate contesta măsurile prevăzute la art. 22 printr-o cerere adresată instanţei competente, în funcţie de natura litigiului, în a cărei circumscripţie teritorială acesta îşi are domiciliul.

(2) În litigiile prevăzute la alin. (1) sarcina de a dovedi că măsura contestată este justificată de alte motive decât cele care au legătură cu raportarea sau divulgarea publică revine, după caz, fie angajatorului, fie entităţii cu privire la care se face contestarea privind represaliile.

(3) Instanţa poate dispune, pe calea ordonanţei preşedinţiale, chiar dacă nu există judecată asupra fondului, suspendarea măsurilor prevăzute la art. 22.

(4) La cererea avertizorului în interes public care doreşte să conteste măsurile prevăzute la art. 22, baroul din circumscripţia locului de desfăşurare a activităţii avertizorului în interes public asigură asistenţa judiciară gratuită.

(5) Dacă instanţa constată că măsura a fost dispusă ca represalii în considerarea raportării sau a divulgării publice, aceasta poate dispune, după caz, desfiinţarea măsurii, repunerea părţilor în situaţia anterioară, repararea prejudiciului, încetarea măsurii şi interzicerea ei pe viitor, precum şi orice alte măsuri pentru încetarea formelor de represalii.

(6) Odată cu luarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la alin. (5), instanţa va dispune, în toate cazurile, şi obligarea autorităţii, instituţiei publice sau persoanei juridice de drept public sau persoanei juridice de drept privat la publicarea într-un cotidian local sau naţional, pe cheltuiala sa, a unui extras din hotărârea prin care a fost constatată dispunerea în mod nelegal a

uneia dintre măsurile prevăzute la art. 22. Extrasul se publică şi pe pagina de internet existentă a autorităţii, instituţiei publice, persoanei juridice de drept public sau persoanei juridice de drept privat, precum şi pe pagina de internet a Agenţiei, cu respectarea legislaţiei privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal.

(7) Dacă instanţa constată că împotriva aceluiaşi avertizor în interes public au fost dispuse, de cel puţin două ori, represalii în considerarea aceleiaşi raportări sau divulgări publice, aceasta poate dispune, după caz, oricare dintre măsurile prevăzute la alin. (5), precum şi aplicarea unei amenzi civile în cuantum de până la 40.000 de lei.

(8) Dispoziţiile prevăzute la alin. (1) - (7) se aplică şi celorlalte persoane prevăzute la art. 20 alin. (3).

ART. 24

Consilierea, informarea şi asistenţa

(1) Agenţia asigură consilierea şi informarea în legătură cu măsurile de protecţie, cu drepturile, procedurile şi măsurile reparatorii aplicabile.

(2) Agenţia oferă avertizorilor în interes public asistenţă în legătură cu protecţia acestora împotriva represaliilor în faţa oricărei autorităţi.

ART. 25

Protecţia identităţii persoanei vizate şi a terţelor persoane

(1) Normele privind protecţia identităţii aplicabile avertizorilor în interes public, prevăzute la art. 8 alin. (1), art. 13 alin. (2) lit. c) şi art. 31, se aplică şi persoanei vizate, precum şi persoanelor terţe la care se face referire în raportare.

(2) Identitatea persoanei vizate este protejată cât timp sunt în desfăşurare acţiunile subsecvente raportării sau divulgării publice, cu excepţia cazului în care, ca urmare a soluţionării raportării sau divulgării, se constată că persoana vizată nu este vinovată de încălcările legii ce au făcut obiectul raportării sau divulgării.

(3) Persoanele vizate au dreptul la apărare, inclusiv dreptul de a fi ascultate şi dreptul de acces la propriul dosar.

ART. 26

Condiţii privind cercetarea disciplinară

(1) La solicitarea avertizorului în interes public cercetat disciplinar ca urmare a raportării interne, externe sau divulgării publice, comisiile de disciplină sau alte organisme similare din cadrul autorităţilor, instituţiilor publice, altor persoane juridice de drept public sau persoanelor juridice de drept privat au obligaţia de a invita presa şi un reprezentant al sindicatului sau al asociaţiei profesionale sau un reprezentant al salariaţilor, după caz.

(2) Anunţul se face prin comunicat pe pagina de internet a autorităţii, instituţiei publice, persoanei juridice de drept public sau persoanei juridice de drept privat cu cel puţin 3 zile lucrătoare înaintea şedinţei, sub sancţiunea nulităţii raportului şi a sancţiunii disciplinare aplicate.

ART. 27

Interzicerea renunţării la drepturi şi la măsuri reparatorii

(1) Drepturile şi măsurile prevăzute de prezenta lege nu pot face obiectul unei renunţări sau limitări prin contract, formă sau condiţii de încadrare în muncă, inclusiv un acord de arbitraj prealabil unui litigiu.

(2) Orice tranzacţie prin care se urmăreşte limitarea sau renunţarea la drepturile şi măsurile prevăzute de prezenta lege este nulă de drept.

CAPITOLUL VII
Sancţiuni

ART. 28

Răspunderea

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravenţională sau penală.

(2) Următoarele fapte constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracţiuni şi se sancţionează după cum urmează:

a) împiedicarea, prin orice mijloace, a raportării de către persoana desemnată să primească şi să înregistreze raportările sau de către persoana care face parte din compartimentul desemnat în acest sens din cadrul persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (1), cu amendă de la 2.000 lei la 20.000 lei;

b) refuzul nejustificat al autorităţilor, instituţiilor publice, persoanelor juridice de drept public, precum şi persoanelor juridice de drept privat de a răspunde solicitărilor Agenţiei şi autorităţilor prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. c) în exercitarea atribuţiilor care le revin potrivit prevederilor art. 17 alin. (5), cu amendă de la 3.000 lei la 30.000 lei;

c) nerespectarea de către persoanele juridice prevăzute la art. 1 alin. (1) a obligaţiei de a institui canalele interne de raportare prevăzute la art. 9 alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 30.000 lei;

d) nerespectarea de către persoanele juridice prevăzute la art. 1 alin. (1) a obligaţiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a), cu amendă de la 4.000 lei la 40.000 lei;

e) încălcarea de către persoanele fizice a obligaţiei de a menţine confidenţialitatea privind identitatea avertizorilor în interes public, a persoanei vizate sau a terţelor persoane, astfel cum este prevăzută la art. 8 şi la art. 25, cu amendă de la 4.000 lei la 40.000 lei.

ART. 29

Raportarea nereală

Raportarea de informaţii privind încălcări ale legii, cunoscând că acestea sunt nereale, constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 2.500 lei la 30.000 lei, dacă fapta nu a fost săvârşită în astfel de condiţii încât să fie considerată, potrivit legii, infracţiune.

ART. 30

Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor

(1) Constatarea şi sancţionarea contravenţiilor prevăzute la art. 28 şi 29 se fac de către personalul din cadrul structurii de specialitate a Agenţiei, prevăzută la art. 16.

(2) Prin derogare de la dispoziţiile art. 8 alin. (4) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 182/2002, cu modificările şi completările ulterioare, amenzile aplicate persoanelor fizice se fac venit integral la bugetul de stat.

(3) În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, contravenţiilor prevăzute la art. 28 şi 29 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 182/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII
Dispoziţii tranzitorii şi finale

ART. 31

Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Toate prelucrările de date cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei legi, inclusiv schimbul sau transmiterea datelor cu caracter personal de către autorităţile competente, se desfăşoară potrivit dispoziţiilor din Regulamentul (UE) 2016/679 şi din Legea nr. 363/2018, precum şi dispoziţiilor din Regulamentul (UE) 2018/1.725.

(2) Datele cu caracter personal care nu sunt necesare pentru soluţionarea unei anumite raportări nu se colectează sau, dacă sunt colectate în mod accidental, se şterg.

ART. 32

Aplicarea legii în timp

Avertizările formulate şi nesoluţionate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse dispoziţiilor legale în vigoare la data formulării.

ART. 33

Elaborarea şi revizuirea procedurilor interne

În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autorităţile şi instituţiile publice cu atribuţii în implementarea prezentei legi au obligaţia elaborării sau, după caz, a revizuirii, în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi, a procedurilor interne aplicabile. În acelaşi termen, preşedintele Agenţiei aprobă ordinul prevăzut la art. 13 alin. (4) din prezenta lege.

ART. 34

Înfiinţarea structurii specializate în cadrul Agenţiei

(1) Structura prevăzută la art. 16 se înfiinţează în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin modificarea regulamentului de organizare şi funcţionare al Agenţiei Naţionale de Integritate.

(2) În termenul prevăzut de alin. (1) se stabileşte şi numărul de posturi care vor fi ocupate de inspectori de integritate cu atribuţii de gestionare a raportărilor referitoare la încălcări ale legii.

ART. 35

Raportarea către Comisia Europeană

(1) Agenţia furnizează Comisiei Europene, anual, datele statistice disponibile, solicitate potrivit art. 27 alin. (2) din Directiva (UE) 2019/1.937 a Parlamentului European şi a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecţia persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii.

(2) Autorităţile competente prevăzute la art. 3 pct. 15 lit. a) şi c) transmit anual Agenţiei date statistice privind raportările. Modalităţile efective de aducere la îndeplinire a acestei obligaţii, precum şi indicatorii de raportare se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei.

ART. 36

Intrarea în vigoare

Obligaţia de a identifica sau institui canale interne de raportare potrivit cap. III - Raportarea prin canale interne de raportare, în ceea ce priveşte persoanele juridice de drept privat care au între 50 şi 249 de angajaţi, intră în vigoare la data de 17 decembrie 2023.

ART. 37

Abrogarea dispoziţiilor legale anterioare

La data intrării în vigoare a legii se abrogă Legea nr. 571/2004 privind protecţia personalului din autorităţile publice, instituţiile publice şi din alte unităţi care semnalează încălcări ale legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1214 din 17 decembrie 2004.

ART. 38

Anexe

Anexele nr. 1 - 3 fac parte integrantă din prezenta lege.

*

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2019/1.937 a Parlamentului European şi a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecţia persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 305 din 26 noiembrie 2019.

ANEXA 1

Regulamente UE

1. Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza şi acţiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviaţie civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.321/2007 şi (CE) nr. 1.330/2007 ale Comisiei;

2. Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piaţă (regulamentul privind abuzul de piaţă) şi de abrogare a Directivei

2003/6/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE şi 2004/72/CE ale Comisiei;

3. Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătăţirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană şi privind depozitarii centrali de titluri de valoare şi de modificare a Directivelor 98/26/CE şi 2014/65/UE şi a Regulamentului (UE) nr. 236/2012;

4. Regulamentul (UE) nr. 1.286/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informaţii esenţiale referitoare la produsele de investiţii individuale structurate şi bazate pe asigurări (PRIIP);

5. Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 mai 2015 privind informaţiile care însoţesc transferurile de fonduri şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.781/2006;

6. Regulamentul (UE) 2015/2.365 al Parlamentului European şi al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparenţa operaţiunilor de finanţare prin instrumente financiare şi transparenţa reutilizării şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

7. Regulamentul (UE) 2017/1.129 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacţionare pe o piaţă reglementată şi de abrogare a Directivei 2003/71/CE.

Legi

1. Legea nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiţii alternative, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Legea nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Legea nr. 276/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit;

6. Legea nr. 165/2016 privind siguranţa operaţiunilor petroliere offshore, cu modificările şi completările ulterioare;

7. Legea nr. 24/2017 privind emitenţii de instrumente financiare şi operaţiuni de piaţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

8. Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situaţiilor financiare anuale şi al situaţiilor financiare anuale consolidate şi de modificare a unor acte normative, cu modificările ulterioare;

9. Legea nr. 210/2017 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărţile centrale şi registrele centrale de tranzacţii;

10. Legea nr. 126/2018 privind pieţele de instrumente financiare, cu modificările şi completările ulterioare;

11. Legea nr. 236/2018 privind distribuţia de asigurări, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările şi completările ulterioare;

13. Legea nr. 1/2020 privind pensiile ocupaţionale, cu completările ulterioare.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare şi societăţile de administrare a investiţiilor, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Hotărâri ale Guvernului

Hotărârea Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului, cu modificările şi completările ulterioare.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Regulamentul Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare nr. 31/2006 privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene;
2. Ordinul Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare nr. 99/2012 privind aprobarea Regulamentului nr. 6/2012 pentru aplicarea art. 41 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit;
3. Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.135/2015 privind măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza şi acţiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviaţie civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.321/2007 şi (CE) nr. 1.330/2007 ale Comisiei, cu modificările ulterioare;
4. Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.225/2015 privind respectarea obligaţiilor ce revin României în calitate de stat de pavilion conform prevederilor Convenţiei privind munca în domeniul maritim (MLC 2006);
5. Ordinul ministrului transporturilor nr. 931/2019 privind măsurile pentru aplicarea art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza şi acţiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviaţie civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.321/2007 şi (CE) nr. 1.330/2007 ale Comisiei.

ANEXA 2

A. ACHIZIŢII PUBLICE

Legi

1. Legea cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Legea nr. 96/2000 privind organizarea şi funcţionarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK - S.A., republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
3. Legea energiei electrice şi a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările şi completările ulterioare;
4. Legea nr. 98/2016 privind achiziţiile publice, cu modificările şi completările ulterioare;
5. Legea nr. 99/2016 privind achiziţiile sectoriale, cu modificările şi completările ulterioare;
6. Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări şi concesiunile de servicii, cu modificările şi completările ulterioare;
7. Legea nr. 101/2016 privind remediile şi căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziţie publică, a contractelor sectoriale şi a contractelor de concesiune de lucrări şi concesiune de servicii, precum şi pentru organizarea şi funcţionarea Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor, cu modificările şi completările ulterioare;

8. Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenţionale, cu modificările şi completările ulterioare.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 114/2011 privind atribuirea anumitor contracte de achiziţii publice în domeniile apărării şi securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 195/2012, cu modificările şi completările ulterioare.

2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 80/2016 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul administraţiei publice centrale, pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 80/2017;

3. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităţilor cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România şi Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare pentru finanţarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la Bucureşti la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 111/2017, cu modificările ulterioare;

4. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situaţiei epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educaţiei naţionale nr. 1/2011, precum şi a altor acte normative, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 179/2020, cu modificările şi completările ulterioare.

Ordonanţe ale Guvernului

Ordonanţa Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilităţi fiscale, cu modificările şi completările ulterioare.

Hotărâri ale Guvernului

1. Hotărârea Guvernului nr. 394/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achiziţiile sectoriale, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziţie publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achiziţiile publice, cu modificările şi completările ulterioare.

B. SERVICII, PRODUSE ŞI PIEŢE FINANCIARE ŞI PREVENIREA SPĂLĂRII BANILOR ŞI PREVENIREA FINANŢĂRII TERORISMULUI

Regulamente UE

1. Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit;

2. Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărţile centrale şi registrele centrale de tranzacţii;

3. Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc;

4. Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social;

5. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit şi societăţile de investiţii şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

6. Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerinţe specifice referitoare la auditul statutar al entităţilor de interes public şi de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei;

7. Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 mai 2014 privind pieţele instrumentelor financiare şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

8. Regulamentul (UE) 2016/1.011 al Parlamentului European şi al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizaţi ca indici de referinţă în cadrul instrumentelor financiare şi al contractelor financiare sau pentru a măsura performanţele fondurilor de investiţii şi de modificare a Directivelor 2008/48/CE şi 2014/17/UE şi a Regulamentului (UE) nr. 596/2014;

9. Regulamentul (UE) 2020/1.503 al Parlamentului European şi al Consiliului din 7 octombrie 2020 privind furnizorii europeni de servicii de finanţare participativă pentru afaceri şi de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1.129 şi a Directivei (UE) 2019/1.937.

Legi

1. Legea nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea şi lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare;

4. Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Legea nr. 93/2009 privind instituţiile financiare nebancare, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Legea nr. 187/2011 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, cu modificările şi completările ulterioare;

7. Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activităţii de punere în executare a creanţelor aparţinând instituţiilor de credit şi instituţiilor financiare nebancare;

8. Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiţii alternative, cu modificările şi completările ulterioare;

9. Legea nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Legea nr. 246/2015 privind redresarea şi rezoluţia asigurătorilor, cu modificările ulterioare;

11. Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor şi Fondul de garantare a depozitelor bancare, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Legea nr. 312/2015 privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările şi completările ulterioare;

13. Legea nr. 24/2017 privind emitenţii de instrumente financiare şi operaţiuni de piaţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

14. Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată şi pentru modificarea unor acte normative;

15. Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică;

16. Legea nr. 158/2020 pentru modificarea, completarea şi abrogarea unor acte normative, precum şi pentru stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2.402 al Parlamentului European şi al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea şi de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă şi standardizată şi de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE şi 2011/61/UE, precum şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009 şi (UE) nr. 648/2012.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 25/2002 privind aprobarea Statutului Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare şi societăţile de administrare a investiţiilor, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 93/2012 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Autorităţii de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum şi pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările ulterioare.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Regulamentul Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare nr. 3/2006 privind autorizarea, organizarea şi funcţionarea Fondului de compensare a investitorilor, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Regulamentul Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare nr. 31/2006 privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene;

3. Ordinul preşedintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 5/2008 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea şi supravegherea reasigurătorilor;

4. Regulamentul Comisiei Naţionale a Valorilor Imobiliare nr. 10/2012 pentru modificarea şi completarea unor regulamente ale Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare;

5. Regulamentul Băncii Naţionale a României nr. 17/2012 privind unele condiţii de creditare, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Regulamentul Autorităţii de Supraveghere Financiară nr. 10/2015 privind administrarea fondurilor de investiţii alternative, cu modificările şi completările ulterioare;

7. Norma Autorităţii de Supraveghere Financiară nr. 38/2015 privind rezervele tehnice constituite pentru activitatea de asigurare, modul de calcul al acestora în scopul întocmirii situaţiilor financiare anuale şi registrul special de evidenţă a activelor care le acoperă;

8. Norma Autorităţii de Supraveghere Financiară nr. 7/2016 privind reguli de transparenţă în cazul aplicării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a instrumentelor de rezoluţie;

9. Regulamentul Autorităţii de Supraveghere Financiară nr. 5/2018 privind emitenţii de instrumente financiare şi operaţiuni de piaţă, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Regulamentul Autorităţii de Supraveghere Financiară nr. 1/2019 privind evaluarea şi aprobarea membrilor structurii de conducere şi a persoanelor care deţin funcţii-cheie în cadrul entităţilor reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările şi completările ulterioare;

11. Regulamentul Băncii Naţionale a României nr. 4/2019 privind instituţiile de plată şi furnizorii specializaţi în servicii de informare cu privire la conturi, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Regulamentul Băncii Naţionale a României nr. 5/2019 privind instituţiile emitente de monedă electronică, cu modificările şi completările ulterioare.

C. SIGURANŢA ŞI CONFORMITATEA PRODUSELOR

Regulamente UE

Regulamentul (UE) 2019/1.020 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieţei şi conformitatea produselor şi de modificare a Directivei 2004/42/CE şi a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 şi (UE) nr. 305/2011.

Legi

1. Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, republicată;
2. Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor şi al muniţiilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
3. Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianţilor în relaţia cu consumatorii şi armonizarea reglementărilor cu legislaţia europeană privind protecţia consumatorilor, cu modificările şi completările ulterioare.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor şi altor operaţiuni cu produse militare, republicată.

Ordonanţe ale Guvernului

1. Ordonanţa Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate a vehiculului şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piaţă, punerii la dispoziţie pe piaţă, înmatriculării sau înregistrării în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Ordonanţa Guvernului nr. 80/2000 privind omologarea şi certificarea produselor şi materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, în vederea introducerii pe piaţă sau punerii la dispoziţie pe piaţă în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 671/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Acte ale administraţiei publice centrale

1. Ordinul ministrului transporturilor, construcţiilor şi turismului nr. 2.135/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea şi certificarea produselor şi materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, precum şi condiţiile de introducere pe piaţă a acestora - RNTR 4, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Ordinul ministrului transporturilor, infrastructurii şi comunicaţiilor nr. 2.224/2020 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip şi eliberarea cărţii de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2.

D. SIGURANŢA TRANSPORTURILOR

Regulamente UE

1. Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele şi standardele comune pentru organizaţiile cu rol de inspecţie şi control al navelor (Text cu relevanţă pentru SEE);
2. Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (Text cu relevanţă pentru SEE);
3. Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condiţiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupaţiei de operator de transport rutier şi de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului;
4. Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind investigarea şi prevenirea accidentelor şi incidentelor survenite în aviaţia civilă şi de abrogare a Directivei 94/56/CE (Text cu relevanţă pentru SEE).

Legi

1. Legea nr. 277/2007 privind cerinţele minime de siguranţă pentru tunelurile situate pe secţiunile naţionale ale Reţelei rutiere transeuropene;
2. Legea nr. 265/2008 privind gestionarea siguranţei circulaţiei pe infrastructura rutieră, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 87/2011 pentru efectuarea investigaţiilor tehnice privind siguranţa în cazul accidentelor din sectorul de transport maritim;
2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranţa feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020.

Ordonanţe ale Guvernului

Ordonanţa Guvernului nr. 9/2022 privind instalaţiile portuare de preluare a deşeurilor provenite de la nave.

Hotărâri ale Guvernului

1. Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România, cu modificările ulterioare;
2. Hotărârea Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului, cu modificările şi completările ulterioare;
3. Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2010 pentru stabilirea Sistemului de informare şi monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naţionale navigabile ale României, cu modificările şi completările ulterioare;
4. Hotărârea Guvernului nr. 432/2017 privind echipamentele maritime, cu modificările ulterioare.

Acte ale administraţiei publice centrale

1. Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei nr. 727/2003 privind aprobarea cerinţelor şi procedurilor armonizate pentru încărcarea şi descărcarea în siguranţă a vrachierelor, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Ordinul ministrului transporturilor, construcţiilor şi turismului nr. 218/2006 pentru aprobarea Normelor privind înregistrarea persoanelor aflate la bordul navelor de pasageri care operează spre sau dinspre porturile maritime româneşti, cu modificările ulterioare;
3. Ordinul ministrului transporturilor şi infrastructurii nr. 84/2010 privind publicarea acceptării Codului de standarde internaţionale şi practici recomandate pentru investigaţia privind siguranţa în cazul accidentelor sau incidentelor maritime (Codul de investigaţie a accidentelor), adoptat de Organizaţia Maritimă Internaţională prin Rezoluţia MSC.255(84) a Comitetului Securităţii Maritime din 16 mai 2008;
4. Ordinul ministrului transporturilor şi infrastructurii nr. 358/2012 pentru aprobarea Liniilor directoare cu privire la măsurile de îmbunătăţire a siguranţei circulaţiei pe infrastructura rutieră, în vederea aplicării Directivei 2008/96/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind gestionarea siguranţei infrastructurii rutiere, cu modificările ulterioare;
5. Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.472/2018 pentru aprobarea cerinţelor tehnice pentru navele de navigaţie interioară, cu modificările şi completările ulterioare;
6. Ordinul ministrului transporturilor, infrastructurii şi comunicaţiilor nr. 926/2020 privind inspecţiile obligatorii la navele de pasageri de tip Ro-Ro, precum şi la navele de pasageri de mare viteză care operează în serviciu regulat.

E. PROTECŢIA MEDIULUI

Regulamente UE

1. Regulamentul (CE) nr. 1.936/2001 al Consiliului din 27 septembrie 2001 de stabilire a unor măsuri de control aplicabile pescuitului pentru anumite stocuri de peşti mari migratori;

2. Regulamentul (CE) nr. 782/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 aprilie 2003 privind interzicerea compuşilor organostanici pe nave;

3. Regulamentul (CE) nr. 812/2004 al Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a unor măsuri privind capturile accidentale de cetacee în activităţile de pescuit şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 88/98;

4. Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru European al emisiilor şi transferului de poluanţi şi de modificare a Directivelor 91/689/CEE şi 96/61/CE ale Consiliului;

5. Regulamentul (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea şi restricţionarea substanţelor chimice (REACH), de înfiinţare a Agenţiei Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului şi a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum şi a Directivei 76/769/CEE a Consiliului şi a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE şi 2000/21/CE ale Comisiei;

6. Regulamentul (CE) nr. 734/2008 al Consiliului din 15 iulie 2008 privind protecţia ecosistemelor marine vulnerabile din marea liberă împotriva efectelor nocive ale uneltelor de pescuit de fund;

7. Regulamentul (CE) nr. 1.005/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanţele care diminuează stratul de ozon;

8. Regulamentul (CE) nr. 1.007/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind comerţul cu produse derivate din focă;

9. Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligaţiilor care revin operatorilor care introduc pe piaţă lemn şi produse din lemn;

10. Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul şi importul de produse chimice care prezintă risc;

11. Regulamentul (UE) nr. 1.257/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 şi a Directivei 2009/16/CE;

12. Regulamentul (UE) nr. 1.143/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea şi gestionarea introducerii şi răspândirii speciilor alogene invazive;

13. Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European şi al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea şi verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim şi de modificare a Directivei 2009/16/CE;

14. Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 mai 2018 privind producţia ecologică şi etichetarea produselor ecologice şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului.

Legi

1. Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu completările ulterioare;

2. Legea nr. 8/1991 pentru ratificarea Convenţiei asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanţe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, cu modificările ulterioare;

3. Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Legea nr. 111/1996 privind desfăşurarea în siguranţă, reglementarea, autorizarea şi controlul activităţilor nucleare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Legea vânătorii şi a protecţiei fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

7. Legea nr. 123/2012 a energiei electrice şi a gazelor naturale, cu modificările şi completările ulterioare;

8. Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, cu modificările şi completările ulterioare;

9. Legea nr. 121/2014 privind eficienţa energetică, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Legea nr. 122/2015 pentru aprobarea unor măsuri în domeniul promovării producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie şi privind modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare;

11. Legea nr. 34/2017 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi;

12. Legea nr. 264/2017 privind stabilirea cerinţelor tehnice pentru limitarea emisiilor de compuşi organici volatili (COV) rezultaţi din depozitarea benzinei şi din distribuţia acesteia de la terminale la staţiile de distribuţie a benzinei, precum şi în timpul alimentării autovehiculelor la staţiile de benzină;

13. Legea nr. 188/2018 privind limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanţi proveniţi de la instalaţii medii de ardere;

14. Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice şi private asupra mediului;

15. Legea nr. 293/2018 privind reducerea emisiilor naţionale de anumiţi poluanţi atmosferici;

16. Legea nr. 121/2019 privind evaluarea şi gestionarea zgomotului ambiant, cu modificările şi completările ulterioare;

17. Legea nr. 90/2021 pentru modificarea şi completarea unor acte normative, în vederea transpunerii unor acte juridice ale Uniunii Europene în domeniul protecţiei mediului.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 195/2005 privind protecţia mediului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei şi faunei sălbatice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea şi repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condiţiilor de introducere pe piaţă a benzinei şi motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare şi reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră şi de stabilire a metodelor de calcul şi de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 311/2018, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 71/2021 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante, în sprijinul unei mobilităţi cu emisii scăzute, pentru abrogarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 40/2011 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante şi eficiente din punct de vedere energetic şi a Legii nr. 37/2018 privind promovarea transportului ecologic, aprobată prin Legea nr. 123/2022;

7. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deşeurilor, cu modificările şi completările ulterioare.

Hotărâri ale Guvernului

1. Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidenţa gestiunii deşeurilor şi pentru aprobarea listei cuprinzând deşeurile, inclusiv deşeurile periculoase, cu completările ulterioare;

2. Hotărârea Guvernului nr. 343/2004 privind furnizarea informaţiilor referitoare la consumul de carburant şi emisiile de CO_2 ale autoturismelor noi, destinate cumpărătorilor la comercializare;

3. Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informaţia privind mediul, cu modificările ulterioare;

4. Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Hotărârea Guvernului nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Hotărârea Guvernului nr. 1.143/2007 privind instituirea de noi arii naturale protejate;

7. Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecţie specială avifaunistică ca parte integrantă a reţelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările şi completările ulterioare;

8. Hotărârea Guvernului nr. 1.061/2008 privind transportul deşeurilor periculoase şi nepericuloase pe teritoriul României;

9. Hotărârea Guvernului nr. 1.461/2008 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea garanţiilor de origine pentru energia electrică produsă în cogenerare de eficienţă înaltă;

10. Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor şi a condiţiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficienţă pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările şi completările ulterioare;

11. Hotărârea Guvernului nr. 935/2011 privind promovarea utilizării biocarburanţilor şi a biolichidelor, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Hotărârea Guvernului nr. 994/2013 privind aprobarea măsurilor de reducere a numărului de certificate verzi în situaţiile prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a), c) şi f) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie;

13. Hotărârea Guvernului nr. 122/2015 pentru aprobarea Planului naţional de acţiune în domeniul eficienţei energetice;

14. Hotărârea Guvernului nr. 570/2016 privind aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor şi pierderilor de substanţe prioritar periculoase şi alte măsuri pentru principalii poluanţi;

15. Hotărârea Guvernului nr. 663/2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată şi declararea ariilor de protecţie specială avifaunistică ca parte integrantă a reţelei ecologice europene Natura 2000 în România;

16. Hotărârea Guvernului nr. 942/2017 privind aprobarea Planului naţional de gestionare a deşeurilor;

17. Hotărârea Guvernului nr. 87/2018 pentru aprobarea Strategiei privind Cadrul naţional de politică pentru dezvoltarea pieţei în ceea ce priveşte combustibilii alternativi în sectorul transporturilor şi pentru instalarea infrastructurii relevante în România şi înfiinţarea Consiliului interministerial de coordonare pentru dezvoltarea pieţei pentru combustibili alternativi;

18. Hotărârea Guvernului nr. 203/2019 privind aprobarea Planului naţional de acţiune în domeniul eficienţei energetice IV.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Ordinul ministrului mediului şi gospodăririi apelor nr. 207/2006 privind aprobarea conţinutului Formularului Standard Natura 2000 şi a manualului de completare al acestuia;

2. Ordinul ministrului mediului şi gospodăririi apelor şi al ministrului integrării europene nr. 1.364/1.499/2006 de aprobare a planurilor regionale de gestionare a deşeurilor, cu modificările ulterioare;

3. Ordinul ministrului mediului şi dezvoltării durabile nr. 1.798/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizaţiei de mediu, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Ordinul ministrului mediului şi dezvoltării durabile nr. 1.964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanţă comunitară, ca parte integrantă a reţelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările ulterioare;

5. Ordinul ministrului mediului şi dezvoltării durabile nr. 410/2008 pentru aprobarea Procedurii de autorizare a activităţilor de recoltare, capturare şi/sau achiziţie şi/sau

comercializare, pe teritoriul naţional sau la export, a florilor de mină, a fosilelor de plante şi fosilelor de animale vertebrate şi nevertebrate, precum şi a plantelor şi animalelor din flora şi, respectiv, fauna sălbatice şi a importului acestora, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale şi administraţiei publice, nr. 3.466/2013 privind inventarierea clădirilor încălzite şi/sau răcite, deţinute şi ocupate de administraţia publică centrală, şi punerea inventarului la dispoziţia publicului, precum şi constituirea unor bănci de date specifice privind eficienţa energetică;

7. Ordinul ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice nr. 263/2015 privind inventarierea clădirilor încălzite şi/sau răcite, deţinute şi ocupate de administraţia publică centrală, cu o suprafaţă totală utilă cuprinsă între 250 mp şi 500 mp, şi punerea inventarului la dispoziţia publicului;

8. Ordinul ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice nr. 2.008/2015 privind aprobarea Instrucţiunii pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 121/2014 privind eficienţa energetică;

9. Ordinul ministrului mediului, apelor şi pădurilor nr. 1.534/2016 privind aprobarea Procedurii de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură şi industriile conexe şi utilizată în producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 157/2018 pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a cotelor anuale obligatorii de achiziţie de certificate verzi, cu modificările şi completările ulterioare;

11. Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 179/2018 pentru aprobarea Regulamentului de modificare, suspendare, întrerupere şi retragere a acreditării acordate centralelor electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie, precum şi de stabilire a drepturilor şi obligaţiilor producătorilor de energie electrică acreditaţi, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 160/2019 pentru aprobarea Regulamentului privind funcţionarea pieţei centralizate pentru energia electrică din surse regenerabile susţinută prin certificate verzi, cu modificările ulterioare;

13. Ordinul ministrului mediului, apelor şi pădurilor nr. 1.090/2019 privind transpunerea în legislaţia naţională a apendicelor A - I ale anexei Directivei (UE) 2015/996 a Comisiei din 19 mai 2015 de stabilire a unor metode comune de evaluare a zgomotului, în conformitate cu Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European şi a Consiliului, cu modificările şi completările ulterioare;

14. Decizia şefului Departamentului pentru eficienţă energetică nr. 2.794/2014 privind aprobarea Regulamentului pentru atestarea managerilor energetici şi agrearea/autorizarea societăţilor prestatoare de servicii energetice şi a Regulamentului pentru autorizarea auditorilor energetici din industrie, cu modificările şi completările ulterioare (emisă de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei);

15. Decizia şefului Departamentului pentru eficienţă energetică nr. 366/2019 privind aprobarea machetelor pentru declaraţia de consum total anual de energie şi pentru chestionarul de analiză energetică a consumatorului de energie.

F. PROTECŢIA RADIOLOGICĂ ŞI SECURITATEA NUCLEARĂ

Regulamente UE

1. Regulamentul (Euratom) 2016/52 al Consiliului din 15 ianuarie 2016 de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a alimentelor şi furajelor în urma unui accident nuclear sau a oricărui alt caz de urgenţă radiologică şi de abrogare a Regulamentului (Euratom) nr. 3.954/87 al Consiliului şi a Regulamentelor (Euratom) nr. 944/89 şi (Euratom) nr. 770/90 ale Comisiei;

2. Regulamentul (Euratom) nr. 1.493/93 al Consiliului din 8 iunie 1993 privind transportul substanţelor radioactive între statele membre.

Legi

1. Legea nr. 111/1996 privind desfăşurarea în siguranţă, reglementarea, autorizarea şi controlul activităţilor nucleare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Legea nr. 105/1999 pentru ratificarea Convenţiei comune asupra gospodăririi în siguranţă a combustibilului uzat şi asupra gospodăririi în siguranţă a deşeurilor radioactive, adoptată la Viena la 5 septembrie 1997;
3. Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
4. Legea nr. 86/2000 pentru ratificarea Convenţiei privind accesul la informaţie, participarea publicului la luarea deciziei şi accesul la justiţie în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998;
5. Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare;
6. Legea nr. 52/2003 privind transparenţa decizională în administraţia publică, republicată, cu modificările ulterioare;
7. Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorităţi şi instituţii publice, raţionalizarea cheltuielilor publice, susţinerea mediului de afaceri şi respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană şi Fondul Monetar Internaţional, cu modificările şi completările ulterioare;
8. Legea nr. 301/2015 privind stabilirea cerinţelor de protecţie a sănătăţii populaţiei în ceea ce priveşte substanţele radioactive din apa potabilă.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Naţional de Management al Situaţiilor de Urgenţă, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administraţiei publice centrale şi pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările şi completările ulterioare;
3. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 121/2021 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administraţiei publice centrale şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările şi completările ulterioare.

Ordonanţe ale Guvernului

1. Ordonanţa Guvernului nr. 7/2003 privind promovarea, dezvoltarea şi monitorizarea activităţilor nucleare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Ordonanţa Guvernului nr. 11/2003 privind gospodărirea în siguranţă a deşeurilor radioactive, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Hotărâri ale Guvernului

1. Hotărârea Guvernului nr. 332/1995 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Republicii Elene privind notificarea rapidă a unui accident nuclear şi schimbul de informaţii asupra instalaţiilor nucleare;
2. Hotărârea Guvernului nr. 541/1997 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Republicii Ungare privind notificarea rapidă a accidentelor nucleare, semnat la Bucureşti la 26 mai 1997;
3. Hotărârea Guvernului nr. 734/1997 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Republicii Bulgaria privind notificarea rapidă a unui accident nuclear şi schimbul de informaţii asupra instalaţiilor nucleare, semnat la Kozlodui la 28 mai 1997;

4. Hotărârea Guvernului nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcţii, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Hotărârea Guvernului nr. 422/2002 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Republicii Slovace privind notificarea rapidă a unui accident nuclear şi schimbul de informaţii asupra instalaţiilor nucleare, semnat la Bucureşti la 19 februarie 2002;

6. Hotărârea Guvernului nr. 423/2002 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Federaţiei Ruse privind notificarea rapidă a unui accident nuclear şi schimbul de informaţii asupra instalaţiilor nucleare, semnat la Moscova la 21 februarie 2002;

7. Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri şi programe, cu modificările ulterioare;

8. Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare şi funcţionare şi a organigramei Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă, cu modificările şi completările ulterioare;

9. Hotărârea Guvernului nr. 1.491/2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuţiile, funcţionarea şi dotarea comitetelor şi centrelor operative pentru situaţii de urgenţă, cu modificările ulterioare;

10. Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2004 privind principiile de organizare, funcţionarea şi atribuţiile serviciilor de urgenţă profesioniste, cu modificările şi completările ulterioare;

11. Hotărârea Guvernului nr. 2.188/2004 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Cabinetul de Miniştri al Ucrainei privind notificarea rapidă a accidentelor nucleare şi schimbul de informaţii în domeniul securităţii nucleare şi radiologice, semnat la Viena la 22 septembrie 2004;

12. Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informaţia privind mediul, cu modificările ulterioare;

13. Hotărârea Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătăţii lucrătorilor, cu modificările şi completările ulterioare;

14. Hotărârea Guvernului nr. 1.080/2007 privind modul de constituire şi gestionare a resurselor financiare necesare gospodăririi în siguranţă a deşeurilor radioactive şi dezafectării instalaţiilor nucleare şi radiologice;

15. Hotărârea Guvernului nr. 1.038/2008 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Republicii Turcia privind notificarea rapidă a unui accident nuclear, semnat la Bucureşti la 3 martie 2008;

16. Hotărârea Guvernului nr. 1.437/2009 privind aprobarea Regulamentului de organizare şi funcţionare şi a structurii organizatorice ale Agenţiei Nucleare şi pentru Deşeuri Radioactive, cu modificările ulterioare;

17. Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcţionarea şi componenţa Comitetului naţional pentru situaţii speciale de urgenţă, cu modificările şi completările ulterioare;

18. Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, cu modificările ulterioare;

19. Hotărârea Guvernului nr. 668/2017 privind stabilirea condiţiilor pentru comercializarea produselor pentru construcţii;

20. Hotărârea Guvernului nr. 526/2018 pentru aprobarea Planului naţional de acţiune la radon;

21. Hotărârea Guvernului nr. 729/2018 privind organizarea şi funcţionarea Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare;

22. Hotărârea Guvernului nr. 102/2022 pentru aprobarea Strategiei naţionale pe termen mediu şi lung privind gestionarea în siguranţă a combustibilului nuclear uzat şi a deşeurilor radioactive.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 127/2002 pentru aprobarea Normelor de securitate radiologică privind radioprotecţia operaţională în mineritul şi prepararea minereurilor de uraniu şi toriu, cu modificările ulterioare;

2. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 202/2002 pentru aprobarea Normelor privind eliberarea permiselor de exercitare a activităţilor nucleare şi desemnarea experţilor acreditaţi în protecţie radiologică, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 56/2004 privind aprobarea Normelor fundamentale pentru gospodărirea în siguranţă a deşeurilor radioactive şi a combustibilului nuclear uzat, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 156/2005 pentru aprobarea Normelor privind clasificarea deşeurilor radioactive;

5. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 221/2005 pentru aprobarea Normelor privind limitarea eliberărilor de efluenţi radioactivi în mediu;

6. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 275/2005 pentru aprobarea Normelor privind monitorizarea radioactivităţii mediului în vecinătatea unei instalaţii nucleare sau radiologice;

7. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 276/2005 pentru aprobarea Normelor privind monitorizarea emisiilor radioactive de la instalaţiile nucleare şi radiologice;

8. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 372/2005 privind interzicerea utilizării instalaţiilor radiologice medicale de fluoroscopie fără intensificator de imagine;

9. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare, al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale pentru Cercetare Ştiinţifică nr. 66/300/9.112/2006 pentru aprobarea Reglementărilor specifice privind expunerile medicale la radiaţii ionizante pentru cercetarea medicală şi/sau biomedicală;

10. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 184/2006 pentru aprobarea Normelor de securitate radiologică privind dezafectarea instalaţiilor de minerit şi/sau preparare a minereurilor de uraniu şi/sau toriu;

11. Ordinul ministrului sănătăţii publice şi al preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 1.272/266/2006 pentru aprobarea Normelor privind expertul în fizică medicală;

12. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 443/2008 pentru aprobarea Normelor privind supravegherea şi controlul expedierilor internaţionale de deşeuri radioactive şi combustibil nuclear uzat implicând teritoriul României;

13. Ordinul ministrului administraţiei şi internelor, preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare şi al vicepreşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 117/89/21.707/2010 pentru aprobarea Normelor privind monitorizarea radiologică a materialelor metalice reciclabile pe întregul ciclu de colectare, comercializare şi procesare;

14. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 61/2014 pentru aprobarea Normelor privind eliberarea permiselor de exercitare pentru personalul operator, personalul de conducere şi personalul de pregătire specifică din centralele nuclearoelectrice, reactoarele de cercetare şi din alte instalaţii nucleare;

15. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 1.255/2016 pentru aprobarea Normelor privind înregistrarea, centralizarea şi raportarea informaţiilor privind expunerea medicală a populaţiei la radiaţii ionizante;

16. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 14/2018 pentru aprobarea Procedurii privind cerinţele de eliberare a avizelor pentru programele de pregătire în protecţie radiologică;

17. Ordinul ministrului sănătăţii, al ministrului educaţiei naţionale şi al preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 752/3.978/136/2018 pentru aprobarea Normelor privind cerinţele de bază de securitate radiologică;

18. Ordinul ministrului afacerilor interne şi al preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 61/113/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea situaţiilor de urgenţă specifice riscului nuclear sau radiologic, cu modificările şi completările ulterioare;

19. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 144/2018 pentru aprobarea Normelor privind controlul reglementat al surselor radioactive şi gestionarea în siguranţă a surselor orfane;

20. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 145/2018 pentru aprobarea Normelor privind estimarea dozelor efective şi a dozelor echivalente datorate expunerii interne şi externe;

21. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 146/2018 pentru aprobarea Normelor privind prevenirea, pregătirea şi răspunsul în caz de situaţii de urgenţă pentru categoria de pregătire pentru urgenţă I, categoria de pregătire pentru urgenţă II şi categoria de pregătire pentru urgenţă III;

22. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 147/2018 pentru aprobarea Normelor privind prevenirea, pregătirea şi răspunsul în caz de situaţii de urgenţă pentru categoria de pregătire pentru urgenţă IV şi categoria de pregătire pentru urgenţă VI;

23. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 155/2018 pentru aprobarea Normelor privind procedurile de autorizare;

24. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 316/2018 pentru aprobarea Normelor privind cerinţele de securitate radiologică pentru surse naturale de radiaţii;

25. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 336/2018 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea instalaţiilor nucleare;

26. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 11/2019 pentru aprobarea Normelor privind cerinţele de securitate radiologică la depozitarea definitivă a deşeurilor radioactive;

27. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 179/2019 pentru aprobarea Normei de securitate radiologică privind desfăşurarea practicii de control nedistructiv cu radiaţii ionizante;

28. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 237/2019 pentru aprobarea Normelor privind procedura de desemnare a laboratoarelor pentru domeniul nuclear;

29. Ordinul preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 180/2020 pentru aprobarea Normelor de dozimetrie individuală şi radon;

30. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 961/2021 pentru aprobarea Reglementărilor specifice privind constrângerile de doză şi recomandările pentru persoanele implicate în îngrijirea şi susţinerea pacienţilor care fac obiectul expunerii medicale la radiaţii ionizante;

31. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 1.096/2021 pentru aprobarea Normelor privind supravegherea medicală a lucrătorilor expuşi profesional la radiaţii ionizante;

32. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 1.245/2021 pentru aprobarea Reglementărilor specifice privind stabilirea, revizuirea şi utilizarea nivelurilor de referinţă în diagnostic pentru expunerile medicale la radiaţii ionizante;

33. Ordinul ministrului sănătăţii, interimar, al ministrului educaţiei şi al preşedintelui Comisiei Naţionale pentru Controlul Activităţilor Nucleare nr. 2.195/5.622/200/2021 pentru aprobarea Reglementărilor specifice privind cerinţele de şcolarizare şi pregătire în protecţie radiologică a personalului medical.

G. SIGURANŢA ALIMENTARĂ, SĂNĂTATEA ŞI BUNĂSTAREA ANIMALELOR

Regulamente UE

1. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European şi al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor şi a cerinţelor generale ale legislaţiei alimentare, de instituire a Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară şi de stabilire a procedurilor în domeniul siguranţei produselor alimentare;

2. Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecţia animalelor în timpul transportului şi al operaţiunilor conexe şi de modificare a Directivelor 64/432/CEE şi 93/119/CE şi a Regulamentului (CE) nr. 1.255/97;

3. Regulamentul (CE) nr. 1.099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecţia animalelor în momentul uciderii;

4. Regulamentul (CE) nr. 1.069/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală şi produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală);

5. Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European şi al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor şi de modificare şi de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătăţii animalelor ("Legea privind sănătatea animală");

6. Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale şi alte activităţi oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislaţiei privind alimentele şi furajele, a normelor privind sănătatea şi bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor şi produsele de protecţie a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1.069/2009, (CE) nr. 1.107/2009, (UE) nr. 1.151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 şi (UE) 2016/2.031 ale Parlamentului European şi ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 şi (CE) nr. 1.099/2009 ale Consiliului şi a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE şi 2008/120/CE ale Consiliului şi de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 şi (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European şi ale Consiliului, precum şi a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE şi 97/78/CE ale Consiliului şi a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale).

Legi

1. Legea grădinilor zoologice şi acvariilor publice nr. 191/2002, cu completările ulterioare;

2. Legea nr. 43/2014 privind protecţia animalelor utilizate în scopuri ştiinţifice, cu modificările şi completările ulterioare.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 75/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecţia animalelor de fermă;

2. Ordinul ministrului mediului şi dezvoltării durabile nr. 1.798/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizaţiei de mediu, cu modificările şi completările ulterioare.

H. SĂNĂTATEA PUBLICĂ

Regulamente UE

1. Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane;

2. Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea şi supravegherea medicamentelor de uz uman şi veterinar şi de instituire a unei Agenţii Europene pentru Medicamente;

3. Regulamentul (CE) nr. 1.901/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric şi de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1.768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE şi a Regulamentului (CE) nr. 726/2004;

4. Regulamentul (CE) nr. 1.394/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind medicamentele pentru terapie avansată şi de modificare a Directivei 2001/83/CE şi a Regulamentului (CE) nr. 726/2004;

5. Regulamentul (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenţionale cu medicamente de uz uman şi de abrogare a Directivei 2001/20/CE;

6. Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European şi al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare şi de abrogare a Directivei 2001/82/CE.

Legi

1. Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Legea nr. 282/2005 privind organizarea activităţii de transfuzie sanguină, donarea de sânge şi componente sanguine de origine umană, precum şi asigurarea calităţii şi securităţii sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condiţiilor pentru fabricarea, prezentarea şi vânzarea produselor din tutun şi a produselor conexe şi de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea şi combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările ulterioare.

Ordonanţe ale Guvernului

Ordonanţa Guvernului nr. 79/2004 pentru înfiinţarea Agenţiei Naţionale de Transplant, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 68/2014 privind modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 265/2015.

Hotărâri ale Guvernului

Hotărârea Guvernului nr. 304/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice privind asistenţa medicală transfrontalieră, cu modificările ulterioare.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Ordinul ministrului sănătăţii publice nr. 1.226/2006 pentru aprobarea Normelor privind colecta, controlul biologic, prepararea, conservarea, distribuţia şi transportul sângelui şi componentelor sanguine umane, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 613/2014 pentru aprobarea procedurilor de informare în vederea realizării schimbului de organe umane destinate transplantului între România şi celelalte state membre ale Uniunii Europene;

3. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 1.527/2014 privind normele metodologice de aplicare a titlului VI "Efectuarea prelevării şi transplantului de organe, ţesuturi şi celule de origine umană în scop terapeutic" din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu completările ulterioare;

4. Ordinul ministrului sănătăţii publice nr. 1.242/2007 pentru aprobarea Standardelor privind selecţia şi evaluarea donatorului de ţesuturi şi/sau celule de origine umană, sistemele de alertă şi procedurile de urgenţă, calificarea personalului din băncile de ţesuturi şi celule de origine umană, sistemul de calitate, importul şi exportul de ţesuturi şi/sau celule de origine umană, relaţiile între băncile de ţesuturi şi celule de origine umană şi terţe părţi şi a Procedurilor de

verificare a standardelor echivalente în materie de calitate şi de siguranţă ale ţesuturilor şi/sau celulelor de origine umană importate, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 329/2018 privind aprobarea Normelor şi Cerinţelor de bună practică cu privire la standardele şi specificaţiile pentru implementarea sistemului de calitate în unităţile sanitare care desfăşoară activităţi în domeniul transfuziei sanguine;

6. Ordinul ministrului sănătăţii nr. 714/2018 pentru aprobarea Normelor privind procedura de raportare cu privire la ingrediente şi emisii ale produselor din tutun, produselor din plante pentru fumat, ţigaretelor electronice şi flacoanelor de reumplere, cu modificările ulterioare.

I. PROTECŢIA CONSUMATORULUI

Legi

1. Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesionişti şi consumatori, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor şi garanţiile asociate acestora, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianţilor în relaţia cu consumatorii şi armonizarea reglementărilor cu legislaţia europeană privind protecţia consumatorilor, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăţi, schimbarea conturilor de plăţi şi accesul la conturile de plăţi cu servicii de bază;

5. Legea nr. 126/2018 privind pieţele de instrumente financiare, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată şi pentru modificarea unor acte normative.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum şi pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările ulterioare;

3. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniştii, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri;

5. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 141/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conţinut digital şi de servicii digitale.

Ordonanţe ale Guvernului

Ordonanţa Guvernului nr. 85/2004 privind protecţia consumatorilor la încheierea şi executarea contractelor la distanţă privind serviciile financiare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Hotărâri ale Guvernului

Hotărârea Guvernului nr. 947/2000 privind modalitatea de indicare a preţurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

J. PROTECŢIA VIEŢII PRIVATE ŞI A DATELOR CU CARACTER PERSONAL ŞI SECURITATEA REŢELELOR ŞI A SISTEMELOR INFORMATICE

Regulamente UE

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecţia datelor).

Legi

1. Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal şi protecţia vieţii private în sectorul comunicaţiilor electronice, cu modificările şi completările ulterioare;
2. Legea nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a reţelelor şi sistemelor informatice, cu modificările şi completările ulterioare.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Ordinul ministrului comunicaţiilor şi societăţii informaţionale nr. 599/2019 privind aprobarea Normelor metodologice de identificare a operatorilor de servicii esenţiale şi furnizorilor de servicii digitale;
2. Ordinul ministrului comunicaţiilor şi societăţii informaţionale nr. 601/2019 pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a efectului perturbator semnificativ al incidentelor la nivelul reţelelor şi sistemelor informatice ale operatorilor de servicii esenţiale.

ANEXA 3

Regulamente UE

1. Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit;
2. Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc;
3. Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social;
4. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit şi firmele de investiţii şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;
5. Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza şi acţiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviaţie civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European şi a Consiliului, şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.321/2007 şi (CE) nr. 1.330/2007 ale Comisiei;
6. Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerinţe specifice referitoare la auditul statutar al entităţilor de interes public şi de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei;
7. Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piaţă (regulamentul privind abuzul de piaţă) şi de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE şi 2004/72/CE ale Comisiei;
8. Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 mai 2014 privind pieţele instrumentelor financiare şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;
9. Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărţile centrale şi registrele centrale de tranzacţii;
10. Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătăţirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană şi privind

depozitarii centrali de titluri de valoare şi de modificare a Directivelor 98/26/CE şi 2014/65/UE şi a Regulamentului (UE) nr. 236/2012;

11. Regulamentul (UE) nr. 1.286/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informaţii esenţiale referitoare la produsele de investiţii individuale structurate şi bazate pe asigurări (PRIIP);

12. Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 mai 2015 privind informaţiile care însoţesc transferurile de fonduri şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.781/2006;

13. Regulamentul (UE) 2015/2.365 al Parlamentului European şi al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparenţa operaţiunilor de finanţare prin instrumente financiare şi transparenţa reutilizării şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

14. Regulamentul (UE) 2016/1.011 al Parlamentului European şi al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizaţi ca indici de referinţă în cadrul instrumentelor financiare şi al contractelor financiare sau pentru a măsura performanţele fondurilor de investiţii şi de modificare a Directivelor 2008/48/CE şi 2014/17/UE şi a Regulamentului (UE) nr. 596/2014;

15. Regulamentul (UE) 2017/1.129 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacţionare pe o piaţă reglementată, şi de abrogare a Directivei 2003/71/CE;

16. Regulamentul (UE) 2020/1.503 al Parlamentului European şi al Consiliului din 7 octombrie 2020 privind furnizorii europeni de servicii de finanţare participativă pentru afaceri şi de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1.129 şi a Directivei (UE) 2019/1.937.

Legi

1. Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Legea nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiţii alternative, cu modificările şi completările ulterioare;

5. Legea nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, cu modificările şi completările ulterioare;

6. Legea nr. 276/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit;

7. Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor şi Fondul de garantare a depozitelor bancare, cu modificările şi completările ulterioare;

8. Legea nr. 312/2015 privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările şi completările ulterioare;

9. Legea nr. 165/2016 privind siguranţa operaţiunilor petroliere offshore, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Legea nr. 24/2017 privind emitenţii de instrumente financiare şi operaţiuni de piaţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

11. Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situaţiilor financiare anuale şi al situaţiilor financiare anuale consolidate şi de modificare a unor acte normative, cu modificările ulterioare;

12. Legea nr. 210/2017 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărţile centrale şi registrele centrale de tranzacţii;

13. Legea nr. 126/2018 privind pieţele de instrumente financiare, cu modificările şi completările ulterioare;

14. Legea nr. 236/2018 privind distribuţia de asigurări, cu modificările şi completările ulterioare;

15. Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările şi completările ulterioare;

16. Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată şi pentru modificarea unor acte normative;

17. Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică;

18. Legea nr. 1/2020 privind pensiile ocupaţionale, cu completările ulterioare;

19. Legea nr. 158/2020 pentru modificarea, completarea şi abrogarea unor acte normative precum şi pentru stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2.402 al Parlamentului European şi al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea şi de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă şi standardizată şi de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE şi 2011/61/UE, precum şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009 şi (UE) nr. 648/2012.

Ordonanţe de urgenţă ale Guvernului

1. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare şi societăţile de administrare a investiţiilor, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum şi pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările ulterioare;

4. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 111/2020 privind modificarea şi completarea Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, pentru completarea art. 218 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, pentru modificarea şi completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum şi pentru completarea art. 12 alin. (5) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 101/2021.

Ordonanţe ale Guvernului

Ordonanţa Guvernului nr. 26/2009 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Centrului de Investigaţii şi Analiză pentru Siguranţa Aviaţiei Civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010, cu modificările şi completările ulterioare.

Hotărâri ale Guvernului

1. Hotărârea Guvernului nr. 2.075/2004 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 238/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

2. Hotărârea Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Hotărârea Guvernului nr. 688/2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare şi funcţionare a Autorităţii Competente de Reglementare a Operaţiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră.

Acte ale administraţiei publice centrale de specialitate

1. Ordinul Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare nr. 106/2006 pentru aprobarea Regulamentului nr. 31/2006 privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene;

2. Regulamentul Băncii Naţionale a României nr. 17/2012 privind unele condiţii de creditare, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Ordinul Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare nr. 99/2012 privind aprobarea Regulamentului nr. 6/2012 pentru aplicarea art. 41 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit;

4. Ordinul Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare nr. 136/2012 privind aprobarea Regulamentului nr. 10/2012 pentru modificarea şi completarea unor regulamente ale Comisiei Naţionale a Valorilor Mobiliare;

5. Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.135/2015 privind măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza şi acţiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviaţie civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.321/2007 şi (CE) nr. 1.330/2007 ale Comisiei, cu modificările ulterioare;

6. Ordinul ministrului transporturilor nr. 600/2016 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind raportarea evenimentelor de aviaţie civilă - RACR - REAC, cu modificările ulterioare;

7. Regulamentul Autorităţii de Supraveghere Financiară nr. 5/2018 privind emitenţii de instrumente financiare şi operaţiuni de piaţă, cu modificările şi completările ulterioare;

8. Ordinul preşedintelui Autorităţii Competente de Reglementare a Operaţiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră nr. 15/2019 pentru aprobarea Acordului-cadru privind stabilirea cheltuielilor anuale convenite cu operatorii, pentru dezvoltarea capacităţii de prevenţie şi/sau de răspuns în cazul accidentelor majore, monitorizarea factorilor de mediu, know-how, expertize, legislaţie şi studii de impact, transfer de tehnologie şi perfecţionare profesională;

9. Ordinul ministrului transporturilor nr. 931/2019 privind măsurile pentru aplicarea art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza şi acţiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviaţie civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului şi de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi a Regulamentelor (CE) nr. 1.321/2007 şi (CE) nr. 1.330/2007 ale Comisiei.